L'Hereu Pruna

Pessa en 1 acte y en vers

original

de

2374

Agustin Morer

1885

Personatjes

Paula
L'Hereu Pruna
Lo doctor Garrofa
Pere
Meliton

L'Hereu Pruna

=

L'escena representa un hostal de fora. A l'esquerra del actor una taula. A la dreta hi haurá penjant un rellotje de paret. Portas al fondo, dreta y esquerra

=

Escena primera

=

Paula, cusint. Pere ocupat en

desgranar blat de moro o altre
ocupació análoga.

=

Pere = Sabs, Pauleta l'que pensaba?
Qu'estém bastant arreglats
Nos guanyém be la videta
I aném tipets y endressats
Pérem tenir bona idea
de veni á establi un hostal

Paula = Si; pels dispesers que venen

Pere = Tens rahó que no n'hi há
Pero altres frioleras
nos ajudan á passar.
Dispesers no me's hi ha l metje
I algun mes d'en tant en tant

Paula = Si 'l doctór! Per lo que 'ns paga!

Pere = Be, l'home: com ho farà,
si 'ls malalts tampoch li pagan
i estàn tots aconductats
per un quintá de patatas,
i un parell de pollas l'any
en cambi l'doctó Carrofa
també 'ns visita de franch,
i també 'ns treu tots los comptes
si 'n n necesitem fer may;
l'una cosa va per l'altre.

Paula = Be, si, pobr'home, está clá,
ja ho veig.

Pere = Quan pot també paga.

Paula = Lo cas es que no pot may!

Pere = Si, si, ab dinés ó dinades
al fi tot se va cobránt

Tenim també altres ganancias
anemho tot repassant,
A las tardes dels diumenjes
tenim lo salò de ball
qu' entre l'entrada, y refrescos
encara ns dona bastant.

Paula: No donan poch amohino
Ja sabs que may m'ha agradat

Pere: Y luego hi ha l'heren Pruna
qu' ab tres ó cuatre companys
per se'l mes rumbós del poble
sempre 'ls paga aloun brenár
Y 's fafé algun xocolate,
ó algun café en ben dinát.

Paula: Vaya un tonto! tots l'esplotan;
per ço 'l vólent tants companys;

devant seu l'alsan als nuvols
y s'en riuhen d'amagat.

Pere: Gran sort ne teniu que n Pruna
siga tan tonto y bufat.
Solrament per fe l faxenda
nos dona ganancia n gran,
(Pausa.)
Ab la verdura que cullo
hi guanyo també alguns rals;
y una cosa m descuidaba
que tambe s'ha d'apuntar.
Soch lo director del coro
qu'en Pruna va organisá.

Paula: Això t podrá dá molta honra
pero profit, no n'hi há.

Pere: Bo, moltas gotas de cera

fan tot un cori pascual.

Escena II

Dits y 'l Doctor (que treu lo cap per la porta del cuarto.)

Doctor: Paula?

Paula: Que se li oferix?

Doctor: Lo chocolate ja està?

Paula: Esperis una miqueta qu'ara 'l vaig à fe escalfár.

(Se en va.)

Escena III

Dits menos Paula

=

Doctor: Que tal, Pere, com va 'l coro

Pere: Lo coro anirá endevánt;

es cosa de l'hereu Pruna,
ell ho vol, y ho sostindrá;
li sobran diners per ferho,
es un hereu molt ricás.

Doctor: ¿I donchs te afició á la música?

Pere: Mes que á la <u>música</u> al cant.
Ara fá dos ó tres dias
qu'estém ensejant un vals
y altres pessas de <u>música</u>
que ja 'n sentirá á parlár.

Paula= (Entrant.)
Aquí porto 'l xocolate,
crech que será un xich fumát
(S'en vá.)

Pere= Vaig á dins á buscár l'eina,
y surto un xich á cavár.

(S'en va.)

Escena IV

Lo Doctor, sol, prenent xocolate

=

Que s'ixó? quin gust tant pésim
No s'pot arribá á menjar!
Be, vamos, per lo que pago
no 'm puch pas anná á queixá

Escena V

Lo Doctó y Meliton.

=

Meli: (A la porta.)

Que viu aqui 'l senyor... Vaya
si es ell mateix! Bé, que tal?

Doctor = Ola, Melitón, que't passa?
que t'has perdit per qui dalt?

Meli = ¿Y que no contabas veurem?

Doctor = Sí; no pas tan aviat.

Meli = ¿T'he donat una sorpresa.

Doctor = Es ben cert que m'has sobtat.
¿I 'ls teus pares y familia?
¿I tots los demés companys?
Quant desitjaria veurerls?

Meli = Tots molt bons los he dexat.

=

Escena VI

Dits y Pere que surt d'una
porta interior ab una ayna
á l'esquerra, y's dirigeix á

la del fondo.)

=

Doctor = Mireu, Pere, aquí os presento
un dels meus antichs companys

Pere = Ay caramba!... Si?... Molt alegro!...
Vuy dir, celebro.... Ay caram!
Lue diu de bo?

Meli = Molt be, gracias.

Pere = Quina xafogo que fá.....
o Lue diuhen per Barcelona?

Meli = A tot está ab tranquilitát....

Pere = Vaya! vaya!....

Doctor = Déuli un cuarto:
que puga anar á descansar

Pere = Si vol, prénguil d'aquí l frente
ja ns veurém mes endevant.

Ara surto una miqueta
á cavar l'hort, y á regár.
(S'en va.)

Escena VII

Lo Doctor y Meliton
=

Doctor: Sentémnos. Aqui es la casa
'hont visch: aqui es l'hostál.

Meli = Ja tens forsas visitas?
Contamho tot, com te va?

Doctor = Be; haig de confessar qu'al poble
tots m'han pres de molt bon grát;
si fos possible de viurer
sols de bona voluntát,
ay! que felis que seria!

Però ls diners passant alts.

Meli: Donchs no t pagan?

Doctor: Be, ja m pagan
ab una taca de blät,
ó be atmetllas i abellanas,
ó butifarras y llart,
ó algun paneret de fruyta.

Meli: Si questás ben arreglat;
y lo que venia á veurer
si m podias ajudár!

Doctor: Ho sento, m'es impossible.

Meli: Donchs, ves ara com ho faig?
Me trobo en un gran apuro,
aquest any m'haig de passár,
y al final de la carrera
sempre hi ha gastos, ja ho sabs.

Doctor: Vamos, lo mateix de sempre
Quin cap has tingut, quin cap!
Ara't trobas ab apuros,
i tant com has malgastat.

Meli: Si al menos tinguès vint duros....

Doctor: Jo no tels puch pas deixar.

Meli: I no tens per aquest poble
algun amich hisendat
que m'volguès fé aquest obsequi?

Doctor: Hisendats, prou que n'hi há!
Con si voldrian dexarte'ls
está la dificultat.
Jo conéch á l'Hereu Pruna
cada dia ve á ensejar
es molt amich de fer postas;
de fe'l rumbós y cantar,

pero si res li demanas,
crech que no t'escoltará.

Meli = Acompányamhi; probemho

Doctor = Te; ara 'l veig que ve alló
Componte ab ell que jo surto;
no 'l puch sufrir de pesát;
Oy, que no t'escapi 'l riurer,
que 's molt tibát y bufát,
Si 't vols diverti una mica
li parlas en castellá;
te pendrá per personatje
y molt millo 't tractará.

(S'en va.)

Meli = Haig de jugarli una broma.
Comensém á formá 'l plan.

=

Q

Escena VIII

Meliton y L'Hereu Pru-
na, (ridiculment vestit.)

=

=

Música

=

Pruna: Jo soch l'hereu de can Pruna
Y visch en aquest recó,
si visqués á Barcelona
podria ser un gran senyor
Ab la leviteta
ben ajustadeta
la meva corbata
y un clavell aqui,

las noyas dirian
aixis que 'm veurian
mireu, ara passa
l'ultim figuri.

=

- Parlant -

Pruna: (Sentantse.)

Buenas.

Meli = Ah! Muy buenos dias

(Pausa.)

¿Usted del pueblo será?

Pruna = (Ab importancia.)

Yo soy el Hereu Ciruela
que ja habrá oido nombrar

Meli = Si señor.

Pruna: ¿De mi persona
que le habrán contado ya?

Meli: Que es el contribuyente
mayor del pueblo.

Pruna: Si, tal
tengo una hacienda muy gorda
que dá al año, un dineral.
tengo alli unos masoveros
que á cada punto me dan
un pareco de galls d'indios
para rostecer al ast,
ó una manada de piojos
ó bien un 'altre viram.

Meli: Pues señor, si asi le obsequian
muy buenas gentes serán.

Pruna: Como que yo soy el amo

de quien se han de refiar:
quieren hacerme contento
por qué los deje sudar.

Meli = ¿Con tan buena renta, ¿como
no vive V. en la ciudad?

Pruna = Porqué de aqui los vigilo
si trabajan bien ó mal
y si hay algun bailete
que se pone á descansar.
hago el como aquel; me acerco;
y cuando estoy al detrás
le doy un golpe de puño
al clatejo, que ya, ya.
El se vuelve todo mocho
y se pone á trabajar.

Meli = La vida en un pueblo, es siempre

muy monótona.

Pruna = Ca, cah!

Al revés.

Meli = ¿Que diversiones
los dias festivos hay?

Pruna = Por mi los dias de fiesta
no se concluyen camás;
como que vivo de rienda.
me puedo bien recreyar;
ahora voy á decirle
lo que mas gusto me dá.
Soy afassionado al canto
una cosa por demás,
y hemos arreglado un coro
yo, y en Pedro del hostal:
en Pedro hace algunos gallos,

Jo se mas bien de afinar
I vengo aqui cada dia
para poder ensayar;
algunos busca razones,
que por todas partes hay;
ya lo miran de mal oco;
pero á mi tanto me dá,
Por mas que digan i que hagan
el coro se sostendrá.

porque yo soy muy tosudo
como todo catálan,
soy arrimado á la mia.

Meli = ¿ Donchs vosté no es castellá?
Com al entrá aqui, ha dit "buenas
yo m'ho habia figurát.

Pruna = No sengo: pero no 'l pensi

haber dit un disbarát,
no es la primera persona
que m'ha pres per castellá,
perqué dic que per parlarlo
hi tinch disposició gran.

Meli = Ara mes deu tenir memoria

Pruna = Si sengó, may m'ha faltat
Y un cop se'l nom d'una casa
ja no se'm olvida may.

(Pausa.)

Y donchs, tornánt al asunto
de que anavam enrahonant....

Meli = Just, á la cuestió del coro

Pruna = Aixó mateix; á aixó vaig
A cantar cansons y coblas
tinch una afició tan gran.

que pe'l meu gust tot lo dia
sempre estaria cantant.
Dixis es qu'ara ab lo coro
m'hi recreo, pero en grán!
¿ Ho veu, donchs, si m'diverteixo?
¿ Que m falta per disfrutar
¿ Que fan vostés per distreurers
allá dintre la ciutat?

Meli = Nos reunim los diumenjes
ab tres ó cuatre companys:
com som joves y de broma,
per rés disfrutém en grán
Ara fa set ó vuit dias
estabam molt engrescats,
j'ns varem fe un tip de riurer
ab uns que van apostar.....

Pruna: Q
Espliquila aquesta aposta,
que hi soch molt aficionát.
Jo sempre n'faig per qui'l poble
y may n'he perduda cap.

Meli: Donchs aquesta la perdria.

Pruna: No hi ha perill. Com ho sab?

Meli: L'he vist fer varias vegadas
y may l'han pogut guanyar.

Pruna: Doncas jo, la guanyaria

Meli: Oh ca! Tre quis'ho del cap

Pruna: Donchs espliquila, que ái ferla
ja hi estich mit empenyat.

Meli: ¿Que vá que no t'está un'hora
frente'l rellotje plantát
Seguint lo compás del péndol
dihent á cadá tric, trac:

ara passa cap aqui
ara passa cap allá?

Pruna: Dixó no faria? A veurer
¿que 's lo que s'hi vol jugar?

Meli: Per mi hi aposto vint duros.

Pruna: Per mi ja están apostats.

Meli: Es que 's condició precisa
que no 's pot enrahonar,
no mes gu aquellas paraulas:
Ý si diu res mes perdrá,

Pruna: Bueno; si senyó; enterados:
ja veurá com pagará.

Meli: Cap ha tingut prou paciencia,
vosté tampoch la tindrá.

Pruna: Com la feina no m'apressa
com no tinch qu'anar á jornal,

puch fe l'que'm donga la gana.

Meli: Miri, que s'en desdirá.

Pruna: Dixó no; de cap manera

Meli: Miri que se'n burlarán.

Pruna: No conec à Lo' Hereu Pruna;
per mes que ma voluntat
sembli estranya à tots los atres,
també la faig; tant me fá,
que à un hereu d'aquesta talla
ningú l'ha de gobernar;
ara podém quedá en l'hora
en que tinch de comensá.

Meli: Si li sembla bé, à las onze

Pruna: Donchs à las onze será

Meli: Vaig à descansá una mica

Pruna: Dintre un quart, aquí m'tindrá.

Escena IX

Pruna sol

=

Pruna: Doncs jo no ho faré? Semblaba
que s'havia proposat
ferme jo, y que ho deixés correr.
Y jo ja habia pensat
lo que com mes dificil fora
mes honra per mi; está clar.

=

Escena X

Dit y Pera

=

Pruna: Hola, Pere!

Pere = Ay heren Pruna!
cuan te deus hagé esperát!

Pruna = Feya cosa de mitj 'hora

Pere = No 'he distrét al hort cavánt:
hi tinch uns pésols molt macos
que ja grónen y un favár
que 's veu creixer.

Pruna = Que 's veu creixer!
Ño no he vist creixer res may.

Pera = Be, vamos; ara tu t burlas
de la il-lusió que á mi m fá.

Pruna = Com estich tan fet á veurer
á las mevas propietats,
horts tan gemats y verdosos:
ja ni tampoch ne faig cas.

Pera = Doncks passém á un altre cosa,

¿ qu' has vingut per ensejar?

Pruna: I donsas? com tots los dias

Pera: Es que jo no puch bufá:
n' he fet una mica massa
I m' atropella 'l cavàr.
¿ Te vindrá be aquesta tarde?

Pruna: Bueno, si sino demá.

Pera: ¿ T' en vas?

Pruna: Ja tornaré luego

Pare: Paula; porta l'esmorsár.

(En Pare s'asenta á taula mentres
en Pruna s'en vá.)

Escena XI

Pere, y Paula.

=

Paula = ¿Que no vols esperà 'l metje?

Pere = No, no; qui sab cuàn vindrà:
porta, porta lo que hi hagi
y no ho deixem refredar

Paula: (Posantho à taula.)
Nostre Senyo 'n donqui al pobres
que no 'n tenen.

Pere: Deu t'ho pach
lo bon desit; y ara mira;
ves à dintre à buscà un plat
que la Margarida ciega
lo deurà veni à buscar.

(Paula ho fà.)

Pere: (Ompla 'l plat.)
Bueno; aixis: Cuan Deu ne dona
diu que per tothom n'hi hà.

(Pausa.)

¿May diries que pensaba?

Paula: Jue se jo.

Pere: Si aquet més fá
trenta nóu anys, ¿cuaranta
que jo y tu! ns varem casár.

Paula: Trenta nou.

Pere: Ah! ja m semblaba
á mi que no n fegra tans.
Com passa l temps!

Paula: Ns, que vola
Y no ns en hem adonát;
Sembla ahi que per las festas
anabam al ball de rams,
tu, tota airosa y guarnida
ab lo devantal brodát;

Jo ab la barretina torta,
y un clavell aqui al costat.
¿ Recordas lo que cantabam?

Paula: Sempre me n' he recordat.

=

Música

=

Los dos: A cinch sous y mitj lo bano,
una pesseta 'l ram
Danseu, danseu ninetas
quels tontos van pagant.

=

(Parlant.)

Pere: Sembla qu' encara m' hi trobo
y tans anys com han passat
Lo cap, temps ha que m blanqueja:

las camas s'han rovellát,

Paula: A mi també tot me cansa,
tot m'atropella.

Pere: Tu ray!
Ho digues jo que trevallo!
Pero tu? per lo que fás!....

Paula: Ah si! No faig re si t'sembla,
com que tu no t'hi has trobát!
Haber d'endressar la casa,
fer la cuina, y rentá ls plats.
Te sembla que no trevalla
no mes l'que va á cavár

Pere: Per lo que costa!

Paula: Ho probessis!

Pere: No es pas un gran escarrás.

Paula: Aquestas feinas menudas

com no 's veuhen, ningú ho plany
Prou que se jo lo que 'm costa
lo tenirho tot com cál.

Pere: Be, també 't llueix la casa

Paula: Me faig uns tips de fregar!
que las mans totas s'hem pelan

Pere: Sembla que no será tant.

Paula: Ho probesses; ja sabrias
lo que 's ana escorrassat

Pere: Ara 'l que vols es que 't planyi

Paula: No 'm planyis! ja ho trobarás,
aviat caure malalta
que ja no ho puch aguantar.

Pere: Y donchs jo, que vols que hi fassi?

Paula: Que m'haurias d'ajudá,
te ja estaria contenta,

vols que fregueixis 'ls plats.

Pere: No vull fer de noia doneta.

Paula: Si estich mala, be hi perdràs.
De metje y de medicinas
t'en faràs un dineral.

Pere: No t'ha de dar cap cuidado,
per xo no t'en has d'estar.
Ja sabs que 'l Doctor Gorrofa
sempre 'ns visita de franch.

Paula: Tu t'en burlas; bueno, bueno;
Algun dia en plorarás.

Pere: Quins pensaments tan ridiculs!
ves si aniré á rentá 'ls plats!

Paula: Be ho faig jo.

Pere: Quinas botllofas
ab lo llexiu tan cremánt!

Paula: Per xó; per xó no vull ferho;
Las unglas se m'han tallát,
Las mans las tinch escaldadas,
los dits tots embotornáts
per xó que t'ho dich de serio,
no ho podré pas aguantár.

Pere: Que vols que t'hi diga
Paula: Ajudam,
Pere: Si, ara hi corro; ja vá.
Tan es que risquis com rasquis
á mi no 'm convencerás.

Paula: Y donchs que 'ls pregui qui vulgui.
Per mi á l'aiguera estarán,
Guarda que 'ls toqui.

Pere: Jo menos!
Que boléts que s'hi faràn.

Paula = Si comensan a enllerdarse
no ls farás nets cuan voldrás,
ja t'aviso.

Pere = Moltas gracias,
d'això ja t'en cuidarás.

Paula = No t'ho creguis; jo no 'ls frego
cap dia d'aqui endevant,
i avui per puntillo, menos.

Pere = Ho veurém si 'ls fregarás.

Paula = Si tardas molt a rentarlos
la pols s'hi anirá engreixant.
que t costará molt de treurer

Pere = Hi passarém un respall.

Paula = No sigas tan tossut, home,
això no costa pas tant,
mira si avui los freguessis,

Jo 'ls pregaria demà,
i així 'ns ho repartiriam
com ben avinguts germans.

Pere: Si, si, si, que la sabs llarga,
ara tu 'm vols enganyar.

Paula: Ah tan poch que 'm téns contenta
i això justament no ho fas;
antes eras mes <u>galanta</u>
que diuhen los castellans.

Pere: Be! podriam fe una cosa.

Paula: Digas; que habias pensat.

Pere: Ni la teva, ni la meva;
ho podriam arreglar.

Paula: Pero com?

Pere: Quedem quels pregui
'l primer qu'enraonará.

Paula = Bueno; molt be si.

Pere = i t'agrada?

i ho fem aixis?

Paula = Ben pensat.

Pere = Donchs comensém; a la una.....

Paula = Tu, espera; encara no val.

La Rosa diu que li cullis

favas per demá passát.

Pere = Ja tenias temps de dirmho.

Paula = Si? per tu sodé guanyá.

Pere = Fins demá passat.....

Paula = Encara

no haurá pas enrachonát.

Pere = Ah! No mes val la jugada

pels qu'avuy s'han de fregár.

Paula = Bueno.

Pere: A la una; á las dugas.
á las tres: Desd'ara val.

(Aqui hi ha una curta escena
muda consistint sols en mimica,
fins qu'entra l'hereu Pruna.)

=

Escena XII

Dits y Pruna

=

Pruna: Aqui m'teniu de tornada
bon profit, y deu vos guart.
Bo! que no m'torneu contesta
quin paper de ximples fan!
¿Que no heu sentit lo que os deya?
Vos he dit que Deu vos guart."

(Marit y muller se desfan
à cortesias.)

Dg Sant Magi.

Escena XIII

Dits y Meliton, que treu lo
cap per la porta del cuarto)

Meli = Hereu ciruela.

Pruna = Hereu Pruna;
Ciruela es en castellá,
Ho veig trovà á un diccionario
que un drapaire m va dexár.

Meli = Ah! ja entench.

Pruna = ¿Donchs que volia?

Meli = Desd'aqui os vaig vigilánt.

Pruna: Si, si, no tinga cuidado,
no seré jo qui, perdrá,
M'entretenia per qu estos
que no se que 'ls ha agafat.

Meli: (acostantse.)
¿Que volen alguna cosa?
¿Que no póden enrahonar?
¿Donchs perqué parlan ab signos?
Jo crech que s'han rematat.

Pruna: Miri; l'millo que fariam,
seria fugi aviat,
perque si ho sab la justicia
y 'ns portan á declarar,
encara 'ns farian cárrechs.

Meli: Ns, home; no n'hi ha per tant.
Cuan vinga 'l doctor Garrofa

á veurer lo que dirá.

Pruna: Jo, 's hoigs no 'm fan gaire gracia
si s'arriban á acostar,
pego un brinco, que no 'm veuhen
de cuatr'horas al voltánt.

Meli = ¿ S'arrepenteix tal vegada
de lo qu'habian tractat?
Paraula es paraula.
Home!

Pruna =

¿ Jo arrepentirme ? ¡¡ que 's cas!
He dat la meva paraula
y no la retiro may.

Meli = Ara es l'hora ; D'aquet cuarto
jo me l'estaré mirant.

(. S'en vá .)

(Després d'haberse assegurat

que 'ls dos vells estan tranquils
en Pruna se planta devant del
rel-lotje y ab gran solemnitat va
repetint: "Ara passa cap aquí.
Ara passa cap allá." (cada vegada
que passa 'l pendol, En l'escena que
segueix ho dirá ab veu mes baixa,
mentres parla 'l Doctor Garrofa.)

Escena XIV

Pere, Paula, Pruna y Doctor

=

Doctor = ¿ Aquell senyó qu'aqui hi habia
saben cap'hont s'en ha anat?

Pruna: Ara passa cap aquí
ara passa cap allá!
(Lo Doctor al sentir "Ara
passa cap aquí" va á mirar
lo cuarto, pero cuan sent
"Cap á allá" cambia de
direccio y corre cap á la
porta Ràpit.)

Doctor: Per xó no deurá pas sardrers
Cap allá heu dit? No l veig pás
(al girarse va observant.)
(á tots.)
Aquell s'ha tornát taruмba
y aquets, quin paper que fan!
A Pere.)
¿Que sabéu lo que li passa?

(Per Pruna Pere arronsa
las espatllas, y vol esplicarse
ab signes. Paula fa lo mateix.
Lo metje 'ls contempla estranyat)
Son tots ximples! que 's estranya
O hom aixecat massa 'l colse
O jo no ho entench! o Lui sab,
si ls hi des una sangria!
Que no sigui un ram de sanchs

(Pere y Paula 's apartan.
horrorisats. A Pruna.)

o Quina mania es aquesta
qu' ara haben arreplegat?
Vos haig de parlá una estona
vos he vingut á buscar
he enát primé á casa vostra

pero com no os he trobat!....

Pruna: Ara passa cap aquí,
ara passa cap allá.

Doctor: Os que jo no estich per bromas!
Ja sabeu que may ne faig!
Deixéuse de ximplerias
siguéu un xich mes formal
y escoltéu lo que vull dirvos
que 's una cosa important.
L'Ajuntament d'aquest poble
te sessió avui; jo hi he anát,
y cuan ha vist que faltabau
l'alcalde os ha demanát;
Diu que hi haneu ben depressa
perqué tenim que tractar,
avuy mateix d'un assunto

que 's de interés capital
per qu'et poble; deuse pressa
cuiteu, sino fareu tart,
perqué son prop de las dotse
y la sessió 's va á aixecar.

Pruna: Ara passa cap aqui
ara passa cap allá.

Doctor: Que li ha passát á quest home?
vamos es boig rematát.

Pruna: Ara passa cap aqui
ara passa cap allá.

Doctor: Be, Pruna, no feu lo ximple;
comenséu á ser pesát.
Me'n vaig á buscar l'arcalde;
aquestas burlas no 's fan
per mes que siguéu en Pruna

de mi no os heu de burlár.

Pruna: Ara passa cap aqui,
ara passa cap allá.

(Lo metje 's gira cap á la
porta, pero al trobarse
frente á en Pere li diu.)

Doctor: Potsé á vos vos voldrá creurer;
¿ que sabéu que li ha agafát?
Pes que li dich al arcalde
Jo m'habia encarregát
d'anarlo á buscá, y portarlo
¿Y ves ara com ho faio?

Pruna: Ara passa cap aqui,
ara passa cap allá.

Doctor: Bueno; si passa que passi
ja 'l poden deixá passár;

y calleu d'una vegada
qu' avribo à està amohinát.

Pruna = Ara passa cap aqui
ara passa cap allá.

Doctor = Hont va aquet ximple, aquet tonto,
: potser si que s'ha pensát
qu' essent l'hereu de can Pruna
de tothom se pot burlár?

(Al veurer que l'metje s'en=
fada, 'n Pruna crida mes)

Pruna = Ara passa cap aqui
ara passa cap allá.

Doctor = Y vos, Pere segons sembla
també hi esteu complicát
y no voleu que aquet poble
hi vagi res bó endevánt,

vos tenia en bon concepte;
vos creya un xich mes formal;
y ara ab molta pena trobo
qu'anaba ben enganyat.

(Pere s'escusa ab movi-
ments exajerats.)

Seguiu, seguiu fent ganyotas
algun dia os pesará.

Pruna: Ara passa cap aqui
ara passa cap allá.

Doctor: (A Pere.)
Si continuéu fent loximple
algunscórrechs vos faran.

(Al sentir que li faran có
rrechs, en Pere s'aixeca tot
decidit á fe marxar á ñ

Pruna, al qui forcejan un rato.)

Doctor = Dixis home, aixis empenyeuse
que s'en voigi cap enllá;
cap á casa de la vila
que os esperan.

Pruna: ¡Que pesats!
¿No veyéu qu'era una aposta?

=

Escena XV

A tots.

Meli = Qu'ara l'heu perdut parlánt.

Pruna: (Picant de peus.)
Malvinatje.

Doctor: (Rient.)
Ja entench ara.

Pruna = Perqué m'ha d'atormentár?

Doctor = Donchs perqué no ho deyan antes?

Meli = Consti que jo l'he guanyát.

Doctor = Y cuantes?

Meli = Vint duros.

Pruna = Basta
que ho haji dit los tindrá.

Meli = Es que paraula es paraula.

Pruna = Si senyó, si, ja ho se, ja:
Y la paraula d'en Pruna
pesa mes qu'un campanár.
Pero m dol mes del que pensa
l'haberme deixát guanyá:
no pels diners; qu'á mi m sobran
mes me dol pel que dirán.

Doctor = L'Ajuntament vos espera.

Pruna = Per mi 's pot fer repicá

Doctor = Per fer cosas tan estranyas
primé ho'bian d'esplicar.

Pruna = Del que faig no 'n dono comptes

Meli = Feu bén fet.

Doctor = ¿Y á mi que 'm fá?

Pruna = Tota la culpa es d'en Pere

Pere = Jo!

Paula = A tu rentarás 'ls plats

(S'haurá procurat quels ultims
anteriors versos sigan dits ab grans
crits y confusió perque l'exclamació
de Paula produeixi efecte cómich.)

Doctor = Jara, ¿que hos ha passat, Paula

Pere = Si que m'has ben atrapát.
Batualisto! Marracatxo!!

Bruna: Oi, que us explico lo que hi hà.

Pere: Es que he perdut una aposta
que no m'en surtirà tan car
com la teva; ns disputabam
de qui fregaria 'ls plats.
I hem quedat quels rentaria
el primer d'envahonar.

Doctor: (A Paula..)
Pos heu tingut mes constancia

Paula: Prou que m'en he recordat.

Pere: Jo també me 'n recordaba;
pero al sentirvos eridar;
y donarme à mi la culpa,
m'he distret un xich, y xas:
hi he caigut de cuatre potas.

Paula: .. Xo!! No digas disbarats.

Pere: Be, vamos; com vols qu'ho digax,
m'he ficat dintre del panch

Meli: (al Doctor.)
Si vols res per Barcelona
me n'hi vaig en ben dinat.

Doctor: Que tingas molt bon biatje
(impacient.)
La sessió 'ns deu acabar:
(A Pruna.)
L'Ajuntament vos espera

Pruna: Que pot ser so'l seu criat

Doctor: Me fa consumi aquest home
ara veyas que dirán.

Meli: I que digan lo que vulgan.
no t'apuris! que hi farás.

Pere: Escolta hereu de can Pruna!

¿ que 'n traureu d'está amohinàts?
A tu't pendrian per ranci
y à n'à mi per mal carát.

Pruna : ¿ Jo ranci? De cap manera

(A Meliton.)

Vinga à casa en ben dinàt.

Paula : (A Pruna.)

Aquets dinés si ho mirabam
no se si 'ls hi has de dar:
qu'això es fruit d'una jugada
y lo que's guanya jugant,
es una mitja rapinya,
y no es atquirit com cal.

Pruna : Jo 'ls hi dono, 'ls hi regalo
y ningú me 'n pot privar;
perqué la meva paraula

may diràn que l'he trencàt;
y miréu de no ficarvos
allà 'hont no hos han demanàt.

Doctor: No maltracteu à la Paula.

Pere: Josegat, home que fas?
Fes lo cor fort, home, alegre
que végin que tant te fa.

Doctor: L'Ajuntament vos espera.

Pruna: Si 's cansa, ja 's pot sentàr
(Que podriam fé ara Pere
que d'això tan se m'en dona
y estich content com avans!
(Pere y Pruna parlan
apart.)

Paula: Quin modo de maltractarme
Sort que d'ell ja no 'n faig cas.

Doctor: Ja 'l coneixen; cuan s'enfada
no sab que diu ni que fá.

Paula: Lo conech desde criatura
y si 'l veig ab mi enfadat,
ho prench com criaturadas

Doctor: No ho fa ab malicia

Paula: y es clá.

Pruna: (Dirigintse á tots.)
No hi ha d'haber cap renyina,
quedém amichs com avans,
per probarlo que 'ls aprecio
los convido á un bon dinár,
en Pere se 'n encarrega.

Pere: L'heren Pruna 'l pagará.
Despres hi haurá café y postres
y vi ranci y usuál

despres.... encara mes cosas.

Paula: Despres.... fregarás ls plats.

Bruna: Despres de los dos apostos
que aqui hem afectuat
jo: proposo ferne un altre
que segui l'haig de guanyar

Pere: No volgueu fer mes apostas
que perdrém com las d'avans

Bruna: Oh! ça! sols demano al publich
un aplaus per final.

FI